Υπόθεση 62/86 R

AKZO Chemie BV
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης — Τιμές εξοντωτικές »

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Μέτρα που δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 30ής Απριλίου 1986 *

Στην υπόθεση 62/86 R,

AKZO Chemie BV, εταιρία ολλανδικού δικαίου με έδρα το Amersfoort των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τους I. Van Bael, J.-F. Bellis και A. Vanderelst, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο M. F. Brausch, 8, rue Zithe, boîte postale 1107,

προσφεύγουσα,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. Van der Esch, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 3, τρίτη παράγραφος, της απόφασης 85/609 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 1985 (ΕΕ L 374, σ. 1), έτσι ώστε η AKZO να έχει το δικαίωμα να προσαρμόσει, ως άμυνα, τις τιμές που προσφέρει για τις πρόσθετες ουσίες για άλευρα με τις κατώτερες τιμές που προσφέρουν οι ανταγωνιστές της έναντι της υφιστάμενης πελατείας της έως ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την παρούσα

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Μαρτίου 1986, η εταιρία AKZO Chemie BV, στο εξής: AKZO, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 85/609 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ L 374, σ. 1).

2 Με αυτή την απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η AKZO είχε παραβεί το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΟΚ ακολουθώντας, έναντι της εταιρίας Engineering and Chemical Supplies Ltd, στο εξής: ECS, που είναι εγκατεστημένη στο Stonehouse, Gloucestershire, Ηνωμένο Βασίλειο, τακτική που αποσκοπούσε να ζημιώσει τις εργασίες της τελευταίας και/ή να προκαλέσει την απομάκρυνσή της από την κοινοτική αγορά οργανικών υπεροξειδίων. Της επέβαλε, συνεπώς, γι' αυτή την τακτική, της οποίας τα κύρια συστατικά στοιχεία αναφέρονται στο άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως, πρόστιμο 10 εκατομμυρίων ECU. Εκτός από του να παύσει αμέσως η ανωτέρω προπεριγραφείσα παράβαση, τα άρθρα 3, 4 και 5 της ανωτέρω αποφάσεως, επιβάλλουν στην AKZO την

τήρηση ορισμένων συμπληρωματικών μέτρων που κρίθηκαν απαραίτητα από την Επιτροπή για να καταστεί δυνατό η απόφαση να παραγάγει τα πλήρη έννομα αποτελέσματά της και να αποκατασταθούν στην αγορά όμοιοι όροι ανταγωνισμού.

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Απριλίου 1986, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 3, παράγραφος 3, της απόφασης 85/609 της Επιτροπής, που προαναφέρθηκε, έτσι ώστε η AKZO να έχει το δικαίωμα να προσαρμόσει καλοπίστως τις τιμές που προσφέρει και τις τιμές που πράγματι εφαρμόζει όσον αφορά τις πρόσθετες ουσίες για άλευρα στις τιμές που προσφέρουν οι ανταγωνιστές της έναντι της υφιστάμενης πελατείας της έως ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της ασκηθείσας προσφυγής.

4 Η καθού κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της στις 18 Απριλίου 1986. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους στις 24 Απριλίου 1986.

5 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, ενδείκνυται να υπομνηστούν εν συντομία τα διάφορα στάδια που προηγήθηκαν της εκδόσεως από την Επιτροπή της προαναφερθείσας απόφασής της 85/609 και κυρίως του άρθρου 3, παράγραφος 3.

6 Στις 15 Ιουνίου 1982, η ECS κατέθεσε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, περί εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001) καταγγελία στηριζόμενη στο ότι η AKZO είχε υποπέσει σε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά οργανικών υπεροξειδίων, κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, εφαρμόζοντας, στον τομέα των πρόσθετων ουσιών για άλευρα στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία, πολιτική επιλεκτικής μειώσεως των τιμών και πωλήσεως με ζημία ώστε να εξαφανίσει την ECS ως ανταγωνίστρια. Η τακτική αυτή που ακολούθησε η AKZO από το τέλος του έτους 1979, αποσκοπούσε στο να αποστερήσει την ECS των αναγκαίων οικονομικών μέσων για να επεκταθεί στην κατά πολύ καλύτερη και πλέον συμφέρουσα αγορά των οργανικών υπεροξειδίων, για τη βιομηχανία πλαστικών ειδών.

7 Για να επιτραπεί η πλήρης προσέγγιση του τεθέντος προβλήματος, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν διαθέτουν παρά μόνο τρεις προμη-

θευτές πλήρους σειράς πρόσθετων ουσιών για άλευρα, τις: AKZO UK, ECS και Diaflex. Η αντίστοιχη συμμετοχή τους στην αγορά, εκτιμήθηκε από την Επιτροπή για το έτος 1984 σε 55, 30 και 15 %.

8 Το Δεκέμβριο 1982, η Επιτροπή, ενεργούσα βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62 του Συμβουλίου που προαναφέρθηκε, ενήργησε, ταυτόχρονα, πολλούς αιφνιδιαστικούς ελέγχους στην AKZO Chemie και στην AKZO UK.

9 Στις 13 Μαΐου 1983, η ECS υπέβαλε αίτηση με την οποία ζητούσε η Επιτροπή να λάβει προσωρινά μέτρα για να διασφαλίσει την επιβίωσή της έως ότου εκδοθεί η απόφαση επί της ουσίας, δεδομένου ότι η πρακτική που ακολουθούσε η AKZO στον τομέα των τιμών σχετικά με τις πρόσθετες ουσίες για άλευρα είχε συνεχιστεί ακόμη και μετά τους ελέγχους και υπήρχε κίνδυνος να προκαλέσει την πτώχευσή της.

10 Στις 29 Ιουλίου 1983, η Επιτροπή έκανε δεκτή την εν λόγω αίτηση εκδίδοντας την απόφαση 83/462, της 29ης Ιουλίου 1983 (ΕΕ L 252, σ. 13), με την οποία κυρίως διέταξε την AKZO UK, ως προσωρινά μέτρα, να τηρήσει ορισμένες ελάχιστες τιμές για ορισμένες πρόσθετες ουσίες για άλευρα και να προσφέρει σε συγκρίσιμους πελάτες πρόσθετες ουσίες για άλευρα σε όμοιες τιμές και όρους. Το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως επέτρεπε ωστόσο στην AKZO UK να παρεκκλίνει από αυτές τις ελάχιστες τιμές και να προσαρμόσει καλοπίστως τις προσφερόμενες τιμές με τις τιμές των ανταγωνιστών αν οι τελευταίοι πράγματι προσέφεραν κατώτερη τιμή σε ατομικό πελάτη αλευροβιομήχανο.

11 Η Επιτροπή περάτωσε τη διαδικασία που είχε κινήσει κατόπιν της καταγγελίας που είχε καταθέσει η ECS στις 15 Ιουνίου 1982 εκδίδοντας την απόφαση 85/609 που προαναφέρθηκε. Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως της οποίας η προσφεύγουσα ζητεί την αναστολή εκτελέσεως στο μέτρο που εκτίθεται στο σημείο 3 της παρούσας διάταξης, έχει ως εξής:

« Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη των άλλων υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 1, σημεία i έως vi, η AKZO Chemie BV και οι θυγατρικές της οφείλουν να παύσουν (εκτός αν ενεργούν για την εκτέλεση παραγγελιών σε τιμές που έχουν συμφωνηθεί πριν από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης), την προσφορά ή την εφαρμογή τιμών ή άλλων όρων πώλησης πρόσθετων ουσιών για άλευρα στην Κοινότητα, που ενδέχεται να έχουν σαν αποτέλεσμα την, εκ μέρους πελατών, για τις εργασίες των οποίων ανταγωνίζεται με την ECS, καταβολή στην AKZO Chemie BV τιμών διαφορετικών από τις τιμές που προσφέρονται από την AKZO Chemie BV σε συγκρίσιμους πελάτες »

και έχει ως αποτέλεσμα να αποστερεί την AKZO και τις θυγατρικές της τής δυνατότητας που της είχε προσφερθεί από το άρθρο 4 της προαναφερθείσας απόφασης 83/462.

12 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν αναστολτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλομένων πράξεων. Δύναται επίσης, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης, να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

13 Για να εγκριθεί η λήψη προσωρινού μέτρου όπως το αιτούμενο, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

14 Όπως προκύπτει από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προσωρινά μέτρα δεν διατάσσονται παρά αν δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως (βλέπε ιδίως τη Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, υποθέσεις 60 και 190/81 R, Συλλογή σ. 1857) το δε επείγον της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων που αναφέρει το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται να ληφθούν προσωρινά μέτρα ώστε να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

15 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία και τις διευκρινίσεις που προσκόμισε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δικαιολογεί την καταχώρηση του άρθρου 3, παράγραφος 3, της προαναφερθείσας απόφασης 85/609 και τη διαφορετική μεταχείριση που επέβαλε για την AKZO σε σχέση με την κατάσταση που είχε δημιουργηθεί από το άρθρο 4 της προσωρινής απόφασης 83/462 που προαναφέρθηκε, από τη συνειδητοποίηση ότι οι πιθανότητες προσαρμογής των τιμών που προέβλεπε η προσωρινή απόφαση είχαν χρησιμοποιηθεί από την εν λόγω εταιρία για σκοπούς αντίθετους προς το στόχο πραγματικού ανταγωνισμού. Η τήρηση της απαγόρευσης που προβλέπει το ανωτέρω άρθρο, θα έπρεπε, συνεπώς, κατά την άποψη της Επιτροπής να επιβληθεί με μεγαλύτερη αυστηρότητα καθόσον αποτελεί ένα από τα μόνα μέσα που θα επέτρεπαν στην Επιτροπή να είναι βεβαία ότι η AKZO τηρεί το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΟΚ.

16 Η Επιτροπή θεωρεί ότι διαθέτει μέσα αποδείξεως που καταδεικνύουν σαφώς ότι οι προσφορές τιμών της Diaflex, καθώς και οι προσαρμογές τιμών στις οποίες προέβη η

AKZO βάσει των εν λόγω προσφορών δυνάμει του άρθρου 4 της προσωρινής αποφάσεως 83/462 που προαναφέρθηκε, περιλαμβάνονται στο πλαίσιο ανταγωνιστικής στρατηγικής δεδομένου ότι υφίστανται στοιχεία αποδεικνύοντα ότι η Diaflex δεν ήταν τελείως ανεξάρτητη από την AKZO ως προς τη στρατηγική της στην αγορά. Επομένως, οι προσφορές της Diaflex δεν ήταν στην πραγματικότητα προσφορές πράγματι ανταγωνιστικές, αλλά προσφορές προκληθείσες από την AKZO. Η Επιτροπή είναι, συνεπώς, της γνώμης ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 4 της προαναφερθείσας προσωρινής απόφασης 83/462 ευχέρεια, απετέλεσε αντικείμενο ζυμώσεων και χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικώς από την AKZO.

17 Η προσφεύγουσα από την πλευρά της ισχυρίζεται ότι δεν είναι ορθό να στερηθεί του δικαιώματος προσαρμογής των προσφερόμενων από αυτήν τιμών με τις τιμές των ανταγωνιστών της έναντι της υφιστάμενης πελατείας της διότι κάτι τέτοιο θα ισοδυναμούσε με το να την αφοπλίσει σε περίπτωση προσφοράς χαμηλών τιμών από τους ανταγωνιστές της. Τονίζει ότι η υπό κρίση αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων δεν αποβλέπει παρά στη διατήρηση του status quo, δεδομένου ότι η αιτουμένη από αυτήν ευχέρεια προσαρμογής της είχε χορηγηθεί με το άρθρο 4 της προαναφερθείσας προσωρινής απόφασης 83/462, που ίσχυσε επί μία διετία.

18 Σχετικά με το θέμα αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα αίτια που ώθησαν την Επιτροπή να καταργήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 4 της προαναφερθείσας προσωρινής απόφασης 83/462 ευχέρεια προσαρμογής, και να θεσπίσει το άρθρο 3, παράγραφος 3, της απόφασης 85/609 που προαναφέρθηκε, δεν μπορούν να εκτιμηθούν παρά σε σχέση με στοιχεία που συνδέονται στενά με την υπόθεση στην κύρια δίκη. Η εκτίμηση των ανωτέρω αιτίων στο πλαίσιο αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων θα κατέληγε στο να προδικαστεί η απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως. Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου είναι, συνεπώς, της γνώμης ότι το εν λόγω πρόβλημα δεν μπορεί να επιλυθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

19 Για να αποδείξει τον επείγοντα χαρακτήρα της αιτήσεώς της περί λήψεως προσωρινών μέτρων και τη σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που θα υφίστατο σε περίπτωση μη χορηγήσεως του αιτούμενου από αυτήν προσωρινού μέτρου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι απώλεσε πελάτες από την 31η Δεκεμβρίου 1985, ημερομηνία θέσεως σε ισχύ της προαναφερθείσας απόφασης 85/609, διότι δεν μπόρεσε να προσαρμόσει τις τιμές της με τις χαμηλότερες προσφορές των ανταγωνιστών της. Από αυτό προέκυψε πτώση των πωλήσεών της κατά 50 % για το μίγμα χρωμίου και κατά 25 % για το υπεροξείδιο βενζόλης. Επικαλείται εξάλλου τους περιεχόμενους στο παράρτημα IV της προσφυγής της ακυρώσεως αριθμούς οι οποίοι περιγράφουν τις προσφερθείσες από τους ανταγω-

νιστές της χαμηλότερες τιμές και τις λόγω αυτών γενόμενες προσαρμογές τιμών της AKZO.

20 Σε απάντηση ερωτήματος που της υποβλήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι οι χαμηλότερες τιμές που προσφέρθηκαν στους πελάτες της από τις 31 Δεκεμβρίου 1985, προήλθαν αποκλειστικά από την Diaflex και όχι από την ECS.

21 Τονίζει εξάλλου, ότι αν το άρθρο 3, παράγραφος 3, παραμείνει σε ισχύ, θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία διότι το εν λόγω άρθρο δεν της επιτρέπει να επιλέξει παρά μόνο μεταξύ δύο λύσεων που αμφότερες είναι ζημιογόνες. Μπορεί, πράγματι, είτε να αποφασίσει να μην προσαρμόσει τις δικές της προσφορές τιμών και να απωλέσει τους ενδιαφερόμενους πελάτες, είτε να αποφασίσει να τις προσαρμόσει, πράγμα που θα προκαλέσει γενική μείωση του περιθωρίου κέρδους της, διότι θα πρέπει να τις προσαρμόσει έναντι όλων των συγκρισίμων αγοραστών.

22 Η Επιτροπή, από την πλευρά της, τονίζει ότι η AKZO δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα που να επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 3, της προαναφερθείσας απόφασης 85/609 θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα της AKZO στον τομέα των πρόσθετων ουσιών για άλευρα. Πράγματι, κατά κανένα τρόπο, το σχετικό άρθρο 3, παράγραφος 3, δεν εμποδίζει την AKZO, να προσαρμόζει τις τιμές της προς τις προτεινόμενες από την Diaflex τιμές, δεδομένου ότι η απαγόρευση προσαρμογής που περιέχεται στο εν λόγω άρθρο δεν ισχύει παρά στην περίπτωση κατά την οποία η ECS και η AKZO βρίσκονται σε ανταγωνιστική σχέση και διεκδικούν την παραγγελία πελάτου. Επομένως, τα αριθμητικά στοιχεία που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορούν να αποτελέσουν ένδειξη ότι η AKZO θα υφίστατο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

23 Σχετικά με το θέμα αυτό, φαίνεται εκ πρώτης όψεως ότι η ίδια η διατύπωση του άρθρου 3, παράγραφος 3, της απόφασης 85/609 επιβεβαιώνει τη δοθείσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση από την Επιτροπή διευκρίνιση ότι η απαγόρευση προσαρμογής δεν ισχύει παρά όταν η ECS και η AKZO βρίσκονται σε σχέση ανταγωνισμού ως προς ένα πελάτη και όχι όταν η AKZO βρίσκεται σε ανταγωνισμό με την Diaflex. Επομένως, η AKZO θα μπορούσε αν το ήθελε, να προσαρμόσει τις προσφορές τιμών της με τις κατώτερες προσφορές τιμών προς τους πελάτες της από την Diaflex χωρίς να παραβαίνει το εν λόγω άρθρο.

24 Αυτή η διαπίστωση πρέπει να εκτιμηθεί παράλληλα με τη δήλωση της προσφεύγουσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση κατά την οποία δεν αντιμετώπισε ακόμη περίπτωση κατά την οποία η ECS να έχει προβεί σε προσφορά χαμηλών τιμών και να της αφαιρέσει ένα πελάτη λόγω της αδυναμίας της να προσαρμόσει την τιμή της με τη σχετική προσφορά.

25 Πρέπει εξάλλου να τονιστεί ότι το παράρτημα IV που επικαλείται η προσφεύγουσα αναφέρεται σε υποθέσεις που έλαβαν χώρα προ της θέσεως σε ισχύ της προαναφερθείσας απόφασης 85/609.

26 Όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα στοιχεία, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα αποφασιστικό επιχείρημα που να επιτρέπει να αποδειχθεί ότι η εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 3, της προαναφερθείσης απόφασης 85/609, θα της προκαλούσε σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

27 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν επέτυχε να αποδείξει το απαιτούμενο από το άρθρο 83, παράγραφος 2, επείγον της υποθέσεως, δεν κρίνεται αναγκαίο να εξεταστεί αν οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί τους οποίους επικαλέστηκε μπορούν να δικαιολογήσουν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 30 Απριλίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart